Міжрегіональна Академія управління персоналом
Міжнародна Кадрова Академія
Міжнародний університет “UISEK” (Республіка Еквадор)
ГО “Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління”
Навчально-науковий інститут міжнародних відносин та соціальних наук

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 6

Матеріали
Міжнародної науково-практичної конференції
“Проблеми культури наукової роботи та академічної доброчесності у сучасному світі”
м. Київ, МАУП, 29 березня 2018 р.

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2018

ББК 63.3(4УКР)я43
С76

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 2 від 28.02.17)

Редакційна колегія:
М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
М. Ф. Головатий (заступник голови), д-р політ. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
В. І. Литвиненко, д-р юрид. наук, проф.;
Є. О. Романенко, д-р наук з держ. упр., проф.;
О. Л. Фещенко, канд. екон. наук, доц.;
Л. В. Янюк (виконавчий редактор)

Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП "Видавничий дім "Персонал", 2008 —

С76 Вип. 6: Матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. "Проблеми культури наукової роботи та академічної доброчесності у сучасному світі", 29 березня 2018 р. / редкол. : М. Н. Курко (голова) [та ін.]. — 2017. — 158 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2018
© ДП "Видавничий дім "Персонал", 2018

ЗМІСТ

АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ, КУЛЬТУРА ТА МЕТОДОЛОГІЯ НАУКОВОЇ РОБОТИ: КОНЦЕПТУАЛЬНІ ПИТАННЯ, ФІЛОСОФСЬКІ ТА ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ

Бідзюра Іван Павлович
Особливості організації української науки 6

Головатий Микола Федорович, Каракасіді Олена Федорівна
Культура наукової праці в умовах парадигмальних змін сучасної науки 12

Мелков Юрий Александрович
Научная культура как основание академической порядочности: противоречия современных реалий 17

Романенко Євген Олександрович, Щокін Ростислав Георгійович
Кодекс академічної доброчесності: ефективний інструмент втілення дієвої освітньої політики 20

Перегуда Євген Вікторович, Єгоров Владислав Володимирович
Про академічну доброчесність та шляхи подолання академічної недоброчесності 24

Бондар Юрій Володимирович
Академічна доброчесність у контексті сучасних інформаційних та трансформаційних процесів 27

Лісовський Петро Миколайович
Постфілософія як ентропійний вимір інноваційної методології наукової роботи в міждисциплінарних дослідженнях: час, простір, розвиток 29

Макаренко Олександр Миколайович, Петров Пилип Ігорович, Фесіч Андрій Сергійович
Психологічні аспекти виконання наукової роботи віковими спеціалістами в сучасних умовах інформаційно-технологічних зрушень 31

Варзар Іван Михайлович
Як твориться наука взагалі і "своя наука" зокрема: розмисли та поради молодим 34

Попов В'ячеслав Жанович
Особливості методологічних підходів до вивчення історії повсякденності 42

Антонюк Олександр Васильович
Концептуально-правове визначення та сутнісні особливості основних понять, пов'язаних з культурою наукової роботи 45

Сафонова Віра Євгенівна
Критерії системи менеджменту якості освіти 47

Найдьонов Іван Миколайович
Академічна доброчинність – ефективний засіб надання освітніх послуг у ЗВО 51

Мартишин Денис Сергійович
Богословські аспекти проблематики діалогу релігії та науки в умовах процесів глобалізації 54

Хвалько Сніжана Ярославівна
Академічна доброчесність як чинник сучасного етапу управлінської діяльності при вивченні української ділової мови 57

С. Я. ХВАЛЬКО
докторант, МАУП

АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ ЯК ЧИННИК СУЧАСНОГО ЕТАПУ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРИ ВИВЧЕННІ УКРАЇНСЬКОЇ ДІЛОВОЇ МОВИ

Потреба в щирості, чесності, довірі завжди належала до первинних потреб людини і продовжує посідати одне з найважливіших місць в житті кожного громадянина. Ще з самого народження батьки навчають, що є добре, а що погано, що можна, а що не можна. До того, що не можна, належить обман, брехня. Ідею батьків продовжували підтримувати в дошкільних навчальних закладах, загальноосвітніх, а також у вищих навчальних закладах країни.

XXI століття — час, де основним помічником в процесі навчання виступає всесвітня система Інтернет. З одного боку — це можливість швидко та без великих затрат часу знайти потрібну інформацію, та з плином часу стало помітно, що система Інтернет, прискорює розвиток, наприклад, плагіату, адже досить часто копійований текст видається за власний без посилань на реального автора.

Звідси можна констатувати, що сьогодні в основі загальної проблеми академічної доброчесності, одне із центральних місць займають етичні принципи викладацької діяльності. Про це свідчать і дослідження в галузі освіти науковців: Т. Антоненко, І. Бахова, І. Беха, І. Бідзюри, М. Головатого, М. Курка, О. Кучерявого, А. Мельниченка, І. Найдьонова, В. Ортинського, І. Побіженко, В. Сладкевича, В. Стрельнікова, Т. Туркот, М. Фіцули, Н. Чернухи, В. Шаталова, Г. Щокіна та ін.

Літературні надбання, наукові рекомендації, статті, дослідження, відкриття вважаються цінними людськими чеснотами, досягнувши яких, людина відчуває свою значимість, повагу до себе, а також нестримне бажання працювати і розвиватися в такому ж руслі, старатися відповідати своєму іміджу. Втрата вищеперерахованого залишає людину не тільки її особистого надбання, а й прозорих перспектив у майбутньому у її розвитку.

У той же час, аналіз літературних джерел, наші дослідження свідчать, що в результаті списування, плагіату, присвоєння чужих праць дуже швидко породжуються тисячі нових невисоко кваліфікованих фахівців, які не можуть якісно надалі передавати ту чи іншу інформацію в повному її обсязі. З одного боку такі методи породжують розвиток, адже потрібно творчо переробити, змінити копійований текст, відредагувати його, але з іншого — уповільнюється прогрес, адже відбувається дискримінація авторського права, що не дозволяє породжувати нову наукову думку [3; 4].

Академічна відповідальність за порушення академічної доброчесності породжує більш серйозне ставлення до викладацької діяльності під час управління процесом навчання української ділової мови і не тільки. Адже всі відступи від правил Закону караються, в основному, позбавленням присудження наукових ступенів, вчених звань, кваліфікаційних категорій, академічної стипендії, відрахуванням із закладу освіти.

Відповідно, базуючись на актуальність теми, важливим в практиці викладання ділової української мови, її провадження у викладацьку діяльність є формування у

майбутніх фахівців етичних принципів академічної доброчесності. Вони ніби екологічний чинник освіти, що визначає її чистоту, "безвірусність", знезаражує від заспамленості, обману, академічного плагіату, самоплагіату, фальсифікації, списування, обману, хабарництва та необ'єктивного оцінюванням. Як і екологія сьогодення являється забрудненою, неочищеною, зараженою радіаційними речовинами, точно такою є і сучасна освіта, і серед основних її "забруднювачів" є плагіат, списування, обман, хабарництво.

Відповідно до цього, психолого-педагогічні проблеми процесу формування у майбутніх спеціалістів морально-етичних якостей академічної доброчесності грунтуються на **особистісно-діяльному** підході в загальному контексті основних напрямків розвитку сучасного процесу надання освітніх послуг у виші. Згідно з ними, в **центрі процесу перебуває студент**, формування його особистості відбувається **у співробітництві з викладачем**, під впливом якого оволодіваються конкретні навчальні дисципліни. Тому на нашу думку, бажано чільне місце в навчанні **відвести психолого-педагогічним проблемам культури міжособистісного спілкування**, **внутрішньо діалогової** природи **осягнення смислу напрямків** морально-етичного самовдосконалення, рефлексивних процесів морально-етичної діяльності, та ін.

Дослідження ефективних технологій, методик надання освітніх послуг суб'єктам учіння, формування у них позитивних етично-моральних якостей в процесі вивчення ділової української мови, дає можливість говорити і в позитивному і проблемному руслі про проблему. У цілому, такі етичні принципи академічної доброчинності, як: обов'язкове отримання посилання на джерела достовірної інформації, у разі використання таких; дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права; контроль за дотриманням академічної доброчесності здобувачами освіти; об'єктивне оцінювання результатів навчання, знаходять своє відображення в навчальному процесі. Наприклад, компактність викладацької інформації досягається не тільки шляхом структурування знань, а і виділення актуальних проблем, з використанням ефективних літературних, мистецьких прийомів логічних та графічних схем, точних і відносно коротких морально-етичних формулювань відомих науковців — філософів, психологів, педагогів, письменників тощо. Більш ефективно це здійснюється в процесі розвивального і проблемно-ігрового навчання. Процес засвоєння знань на основі їх технології і методики будується за оптимально — іноваційною технологією викладу матеріалу з наступним закріпленням і контролем якості засвоєння. Кожна тема включає інформацію, завдання для самоконтролю, проблемні і практичні завдання, контрольні тести, список літератури для самоосвіти. Така структура дидактичного матеріалу до теми допомогає не тільки засвоїти логіку і головні ідеї, але усвідомити позитивні етичні якості.

Практика викладання ділової української мови свідчить, що сучасний процес навчання характеризується значним застосуванням технологій "ігрового навчання", основним засобом якого є дидактична гра. Відповідно, в нашому випадку, провадження академічної доброчесності в процес викладання ділової української мови буде формуватися за допомогою форм ігрового навчання, а саме — дидактичної гри, яка сприяє розвитку здібностей самоорганізації та самоуправління, управління психічним станом, викликає у суб'єктів учіння складну гаму емоційних переживань, що позитивно впливає на розвиток інтелектуальної сфери особистості [5].

Так, наприклад, для студентів економічної спеціальності можна використовувати дидактичну гру "Банк", для філологів більш доцільним буде "Школа", "Центр перекладу", для здобувачів освіти права використовуємо гру "Райдержадміністрація".

Дидактична гра позапланово заглиблює студентів в процес практики і дає можливість спробувати використати набуті знання як високоефективний спеціаліст академічної доброчесності в тій чи іншій галузі знань, що виховує основну вимогу освіти, яка полягає в її якості, базується на основі довіри до викладача, до інформації, яку він доповідає і доводить на власному досвіді.

Реалізація названих, інших процесів надання освітніх послуг, свідчить, що викладачі до інформаційного компоненту органічно вкладають відомості, факти, приклади, екскурси в історію тих чи інших проблем, яскраві вислови, які доповнюють, пояснюють, оживляють, олюднюють деякі важливі для розуміння положення процесу морально-естетичного самовдосконалення особистості. Даний стратегічний напрямок навчального процесу акцентує значення культурознавчого аспекту вищої освіти, що спрямовує засвоєння та усвідомлення предмету української ділової мови із етико-моральним спрямуванням не лише на пробудження особистісно-позитивного ставлення до культурних цінностей, а й на розвиток внутрішнього світу майбутнього фахівця, його здатності до творчо-професійної самореалізації.

В умовах прискореного формування у суспільстві європейських відносин зростає не тільки можливість для прояву ініціативи і самодіяльності спеціаліста, але і робота над собою, вдосконалення свого етичного обличчя. І це є цілеспрямований процес, який стає складовим всієї його професійної підготовки. Це та діяльність, коли майбутній професіонал не визначає, що "Я — студент і хай мене вчать", а стає основним суб'єктом власної життєдіяльності. Він встановлює для себе основне правило навчальної діяльності: "Я — майбутній спеціаліст, готую себе до цього". Змістовно це включає: самостійне обирання мети самовдосконалення, постійного аналізу здобутків професійного зростання, зайняття самовдосконаленням морально-етичних принципів академічної доброчинності.

Отже можна засвідчити, що освітній процес вважається якісним, якщо його педагогічні, науково-педагогічні та наукові працівники керуються вищеперерахованими характеристиками етичних принципів академічної доброчинності. Загалом проблеми інтенсифікації педагогічного процесу формування морально-етичних принципів особистості майбутнього фахівця на заняттях з української ділової мови знаходять своє науково-теоретичне і практичне обґрунтування. У той же час, залишаються не достатньо розкриті значна частина проблем безпосереднього процесу. Серед них: побудова цільної ефективної системи процесу; основних його компонентів; сутності та змісту організаційних процедур тощо.

Джерела

1. Закон України "Про вищу освіту" від 01.07.2014 № 1556-VII.
2. Закон України "Про освіту" від 5.09. 2017 р. № 2145-VIII.
3. Побіженко І. О. Плагіат у сучасних умовах України // Збірник наукових праць Харківського національного університету Повітряних Сил. — 2015. — № 4(45). — С. 181–183.
4. Мельниченко А. А. Теоретичні засади сучасної філософії управління / А. А. Мельниченко // Вісн. Нац. техн. ун-ту України "КПІ". Сер. Філософія. Психологія. Педагогіка. — 2015. — № 1. — С. 57–63.
5. Найдьонов І. М. Викладання фінансово-економічних дисциплін: методика, технологія, управління. — К.: "Центр учбової літератури", 2014. — 430 с.